

Ur Hangvars kyrkobok (L I a:2): ”Anno 1709 war en sådan hård winter...”

”Anno 1709 war en sådan hård winter at ingen Menniska som då lefde, kunde minnas des lijke, eller finna i Crönicor, at dess lijke någonsin i werden varit sån. Den begynte om Michael-Mässon tiden, do boskapen måste straxt i huus insättas, och Continuerade op i halfva April, med en sådan odrägel och obidel köld och frost, förutan Snö och Uhrwäder, så at Menniskian hade ondt att bärga sig i Stufverne, då full brasa stod på Spijsen. Många Menniskior fröso ihiäl den wintern, jämväll ock mycken fää och fåår. Boskapen stodo utj husen heel wijta af frost både Nat och dag, ty der war intet mehr än en tödag hela wintern igenom. Bröd, dricka och annan proviant frös i sten, fastom det låg wid skorstenerna, ingen kiällare kunde conservera hwarken öhl, wijn eller brännewijn. Fiskren i hafwet fruso ihiäl, ty hela Östersjön war lagde med många famnars tiock ijs som sedan dref i Siön mehr än ½ sommar. Sädrot i många åkrar frös bort i jorden den wintern, och mäste frucht bärande trä blefwo aldeles förderfwade, och stodo torra.” ”Gud afwända hädan efter sådana grymma Syndestraff, och låta aldrig oss eller våra efter kommande för en sådan hård tid mehra! För sin ok Sohns Jesu Christi skull. Amen! Allt detta sanning wara. Testadur Eric Sandelius past Loci.”